ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1994

Vyhlásené: 16.09.1994 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

247

ZÁKON
NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY
z 18. augusta 1994,
ktorým sa mení a dopĺňa Trestný poriadok

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

Zákon č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení zákona č. 57/1965 Zb., zákona č. 58/1969 Zb., zákona č. 149/1969 Zb., zákona č. 48/1973 Zb., zákona č. 29/1978 Zb., zákona č. 43/1980 Zb., zákona č. 159/1989 Zb., zákona č. 178/1990 Zb., zákona č. 303/1990 Zb., zákona č. 558/1991 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 6/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 156/1993 Z. z. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 178/1993 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 2 ods. 5 znie:

„(5) Orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, a to v roz-sahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. S rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy, nečakajúc na návrh strán. Priznanie obvineného nezbavuje orgány činné v trestnom konaní povinnosti preskúmať všetky okolnosti prípadu.“.

2. V § 2 ods. 6 sa na konci vypúšťa bodka a pripájajú sa slová „nezávisle od toho, či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán,“.

3. V § 2 ods. 7 sa vypúšťajú slová „v najširšej miere“.

4. V § 2 ods. 10 v prvej vete sa vypúšťajú slová „v širokej miere“.

5. Nadpis nad § 7 znie:

„Súčinnosť štátnych orgánov, obcí a iných právnických osôb a fyzických osôb“.

6. § 8 vrátane poznámok pod čiarou k odkazom [1]) a [2]) znie:

„§ 8

(1) Štátne orgány, obce a iné právnické osoby, ako aj fyzické osoby, ktoré vykonávajú podnikateľskú činnosť podľa osobitných predpisov, sú povinné pomáhať orgánom činným v trestnom konaní pri plnení ich úloh, najmä urýchlene vybavovať ich dožiadania. Štátne orgány sú ďalej povinné bez meškania oznamovať prokurátorovi alebo policajným orgánom skutočnosti nasvedčujúce tomu, že bol spáchaný trestný čin. Obce a iné právnické osoby, ako aj fyzické osoby, ktoré vykonávajú podnikateľskú činnosť podľa osobitných predpisov, majú povinnosť oznamovať prokurátorovi alebo

policajným orgánom skutočnosti nasvedčujúce tomu, že bol spáchaný trestný čin, ak im to ukladá osobitný zákon[1]).

(2) Údaje, ktoré sú inak predmetom bankového tajomstva, smie v prípravnom konaní požadovať len prokurátor. Vyšetrovateľ alebo policajný orgán potrebujú na také dožiadanie predchádzajúci súhlas prokurátora. V konaní pred súdom môže také údaje požadovať predseda senátu.

(3) Ak sú údaje uvedené v odseku 2 potrebné na preverenie oznámení a iných podnetov (§ 158 ods. 3) týkajúcich sa trestných činov uvedených v osobitnom zákone[2]), smie ich prokurátor požadovať aj mimo prípravného konania.

(4) Ustanoveniami odsekov 1 a 2 nie je dotknutá po-vinnosť zachovávať štátne tajomstvo.

1) § 6 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 249/1994 Z. z. o boji proti legalizácii príjmov z najzávažnejších, najmä organizovaných foriem trestnej činnosti a o zmenách niektorých ďalších zákonov.

2) § 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 249/1994 Z. z.“.

7. V § 12 ods. 1 sa slová „vyhľadávací orgán“ nahrádzajú slovami „policajný orgán“.

8. V § 12 ods. 2 vrátane poznámok pod čiarou k odkazom [3]) až [8]) znie:

„(2) Policajnými orgánmi sa rozumejú poverené orgány Policajného zboru[3]). Rovnaké postavenie majú v konaní o trestných činoch príslušníkov ozbrojených síl aj poverené orgány Vojenskej polície[4]), v konaní o trestných činoch príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a o trestných činoch osôb vo výkone trestu odňatia slobody alebo vo väzbe poverené orgány tohto zboru[5]), v konaní o trestných činoch príslušníkov Železničnej polície Slovenskej republiky a o trestných činoch spáchaných v obvode železničných dráh a vlečiek poverené orgány Železničnej polície Slovenskej republiky[6]), colné orgány[7]), ak ide o trestné činy spáchané v súvislosti s porušením colných predpisov, a kapitáni lodí na diaľkových plavbách[8]) v konaní o trestných činoch spáchaných na týchto lodiach.

3) § 5 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore.

4) Zákon č. 124/1992 Zb. o Vojenskej polícii.

5) Zákon č. 59/1965 Zb. o výkone trestu odňatia slobody v znení neskorších predpisov.

6) Zákon č. 230/1992 Zb. o Federálnej železničnej polícii v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 61/1993 Z. z. o zriadení Železničnej polície Slovenskej republiky.

7) Zákon č. 618/1992 Zb. Colný zákon v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 165/1993 Z. z. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 325/1993 Z. z.

8) § 36 zákona č. 61/1952 Zb. o námornej plavbe.“.

9. V § 12 ods. 11 znie:

„(11) Trestným konaním sa rozumie konanie podľa tohto zákona, trestným stíhaním úsek konania od začatia trestného stíhania až do právoplatnosti rozsudku, prípadne iného rozhodnutia orgánu činného v trestnom konaní vo veci samej a prípravným konaním úsek od začatia trestného stíhania alebo od vykonania neodkladných alebo neopakovateľných úkonov (§ 158 ods. 4 až 6) do podania obžaloby, postúpenia veci, prerušenia alebo zastavenia trestného stíhania pred podaním obžaloby.“.

10. V § 12 sa odsek 12 vypúšťa.

11. § 17 znie:

„§ 17

Krajský súd vykonáva v prvom stupni konanie o trestných činoch, ak na ne zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého dolná hranica je najmenej osem rokov, alebo ak za ne možno uložiť výnimočný trest. O trestnom čine teroru, záškodníctva, sabotáže, skrátenia dane podľa § 148 ods. 5 Trestného zákona, o trestných činoch uvedených v osobitnom zákone[2]) a o trestnom čine podľa zákona na ochranu mieru koná v prvom stupni krajský súd aj vtedy, ak je dolná hranica trestu nižšia.“.

12. V § 26 sa doterajší text označuje ako odsek 1 a dopĺňa sa odsekom 2, ktorý znie:

„(2) Vo veciach uvedených v § 17 je na vykonávanie úkonov v prípravnom konaní príslušný okresný súd v sídle krajského súdu a vojenský obvodový súd.“.

13. V § 30 ods. 1 sa slová „vyhľadávací orgán“ nahrádzajú slovami „policajný orgán“.

14. V § 30 ods. 2 v prvej vete sa slová „vyhľadávací orgán“ nahrádzajú slovami „policajný orgán“.

15. § 30 sa dopĺňa odsekom 4, ktorý znie:

„(4) Ak sudca alebo prísediaci, o ktorého vylúčenie ide, s tým súhlasí, môže ho predseda súdu nahradiť iným sudcom alebo prísediacim.“.

16. § 31 sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie:

„(3) O námietke zaujatosti procesnej strany, ktorá je založená na tých istých dôvodoch, pre ktoré už raz bolo o takej námietke rozhodnuté, sa nerozhoduje.“.

17. § 32 vrátane nadpisu znie:

„§ 32
Obvinený

Toho, kto je podozrivý zo spáchania trestného činu, možno považovať za obvineného a použiť proti nemu prostriedky dané týmto zákonom proti obvinenému až vtedy, ak bolo proti nemu vznesené obvinenie (§ 160).“.

18. V § 33 ods. 1 sa v zátvorke vypúšťa čiarka a číslica „169“.

19. V § 36a ods. 1 písm. b) sa slová „devätnásty rok“ nahrádzajú slovami „osemnásty rok“.

20. V § 36a ods. 2 písm. c) sa slová „devätnásty rok“ nahrádzajú slovami „osemnásty rok“.

21. V § 41 ods. 2 v prvej vete sa na konci vypúšťajú slová „a vyhľadávacích“.

22. V § 43 ods. 1 znie:

„(1) Poškodený je osoba, ktorej bolo trestným činom ublížené na zdraví, spôsobená majetková, morálna alebo iná škoda, alebo boli porušené či ohrozené jej iné zákonom chránené práva alebo slobody. Poškodený má právo v prípadoch uvedených v tomto zákone sa vyjadriť, či súhlasí s trestným stíhaním, má právo uplatniť nárok na náhradu škody, robiť návrhy na vykonanie dôkazov alebo na ich doplnenie, nazerať do spisu a oboznámiť sa so spisom, zúčastniť sa na hlavnom pojednávaní a na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, má právo záverečnej reči a právo podávať opravné prostriedky v rozsahu vymedzenom týmto zákonom.“.

23. V § 45 ods. 2 v prvej vete sa slová „môže na výkon týchto práv poškodenému ustanoviť“ nahrádzajú slovami „ustanoví na výkon týchto práv poškodenému“.

24. V § 53 ods. 1 v prvej vete sa slová „vyhľadávací orgán“ nahrádzajú slovami „policajný orgán“ a v druhej vete sa slová „vyhľadávacieho orgánu“ nahrádzajú slovami „policajného orgánu“.

25. V § 55 ods.1 písm. c) sa na konci pripájajú slová „a u obvineného aj adresu, ktorú uvedie na účely doručovania (§ 62 a 63),“.

26. V § 59 ods.1 v druhej vete sa za slovo „telegraficky“ vkladá čiarka a slovo „telefaxom“.

27. V § 59 ods. 1 sa pripája táto veta:

„Podanie urobené telegraficky, telefaxom alebo ďalekopisom treba potvrdiť písomne alebo ústne do zápisnice. Ustanovenia § 158 zostávajú nedotknuté.“.

28. V § 60 ods. 4 písm. a) sa slová „vyhľadávaciemu orgánu“ nahrádzajú slovami „policajnému orgánu“.

29. V § 62 ods. 1 znie:

„(1) Ak nebola písomnosť doručená pri úkone trestného konania, doručí sa spravidla poštou. Ak je adresátom obvinený, doručuje sa mu na adresu, ktorú uviedol na ten účel [§ 55 ods. 1 písm. c)]. Ak treba opakovať úkon alebo odročiť hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie, stačí prítomným osobám, ktoré sa na ňom majú znova zúčastniť, oznámiť nový termín. Obsah oznámenia, ako aj skutočnosť, že tieto osoby nový termín vzali na vedomie, sa zaznačí v zápisnici.“.

30. V § 62 ods. 4 prvá veta znie:

„Ak niet takej osoby, písomnosť sa uloží u orgánu, ktorý zásielku doručuje, a adresát sa vhodným spôsobom vyrozumie, kde a kedy si ju môže vyzdvihnúť.“.

31. § 62 sa dopĺňa odsekom 6, ktorý znie:

„(6) Orgány činné v trestnom konaní sú oprávnené vlastnými prostriedkami a na vlastné náklady vykonávať doručovanie.“.

32. V § 63 ods. 1 písm. c) sa slová „vyhľadávací orgán“ nahrádzajú slovami „policajný orgán“.

33. V § 63 ods. 2 a 3 znejú:

„(2) Ak nebol adresát zásielky, ktorú treba doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, zásielka sa uloží u orgánu, ktorý zásielku doručuje, a adresát sa vhodným spôsobom vyrozumie, kde a kedy si ju môže vyzdvihnúť. Ak si adresát zásielku nevyzdvihne do troch dní od uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

(3) Doručovanú zásielku podľa odseku 2 nemožno uložiť, ak sa doručuje

a) obvinenému predvolanie na hlavné pojednávanie alebo na verejné zasadnutie, obžaloba, trestný rozkaz alebo rozsudok, proti ktorému môže podať odvolanie,

b) iná písomnosť, ak to predseda senátu, prokurátor alebo vyšetrovateľ z dôležitých dôvodov nariadi.“.

34. V § 64 ods. 2 sa slová „vyhľadávací orgán“ nahrádzajú slovami „policajný orgán“.

35. V § 65 ods. 1 až 3 znejú:

„(1) Obvinený, poškodený a zúčastnená osoba, ich obhajcovia a splnomocnenci, ako aj spoločenský zástupca majú právo nazerať do spisov s výnimkou zápisnice o hlasovaní a časti zápisnice obsahujúcej krycie údaje o totožnosti agenta, robiť si z nich výpis-ky a poznámky a obstarávať si na svoje náklady kópie spisov a ich častí. Také isté právo majú zákonní zástupcovia obvineného, poškodeného alebo zúčastnenej osoby, ak tieto osoby sú pozbavené spôsobilosti na právne úkony alebo ak ich spôsobilosť na právne úkony je obmedzená. Iné osoby tak môžu robiť so súhlasom predsedu senátu a v prípravnom konaní so súhlasom prokurátora, vyšetrovateľa alebo policajného orgánu, len ak je to potrebné na uplatnenie ich práv.

(2) V prípravnom konaní môže prokurátor, vyšetrovateľ alebo policajný orgán právo nahliadnuť do spisu a s ním spojené ostatné práva uvedené v odseku 1 zo závažných dôvodov odoprieť. Závažnosť dôvodov, z ktorých vyšetrovateľ alebo policajný orgán toto právo odoprel, na žiadosť osoby, ktorej sa odopretie týka, je prokurátor povinný urýchlene preskúmať. Tieto práva nemožno odoprieť obvinenému a obhajcovi po tom, čo boli upozornení na možnosť preštudovať spisy.

(3) Tomu, kto mal právo byť pri úkone prítomný, nemožno odoprieť nazretie do zápisnice o takom úkone. Obvinenému a jeho obhajcovi nemožno odoprieť nazretie do uznesenia o vznesení obvinenia (§ 160). V konaní pred súdom nemožno odoprieť nazretie do spisov obvinenému a jeho obhajcovi, poškodenému, zúčastnenej osobe a ich splnomocnencom.“.

36. V § 65 ods. 5 sa na konci pripája táto veta:

„Ak by v súvislosti s nazretím do spisov hrozila obava z prieťahov konania, je v prípravnom konaní policajný orgán, vyšetrovateľ alebo prokurátor a v konaní pred súdom predseda senátu oprávnený stanoviť primeranú lehotu.“.

37. V § 66 ods. 1 sa slová „vyhľadávaciemu orgánu“ nahrádzajú slovami „policajnému orgánu“, slová „vyhľadávací orgán“ slovami „policajný orgán“ a slová „10 000 Sk“ slovami „50 000 Sk“.

38. V § 68 prvá veta znie:

„Vziať do väzby možno len osobu, proti ktorej bolo vznesené obvinenie (§ 160).“.

39. § 71 znie:

„§ 71

(1) Väzba v prípravnom konaní a v konaní pred súdom môže trvať len nevyhnutnú dobu. Ak by väzba v prípravnom konaní presiahla šesť mesiacov a prepustením obvineného na slobodu by mohlo byť zmarené alebo sťažené dosiahnutie účelu trestného konania, môže na návrh prokurátora o ďalšom trvaní väzby do jedného roka rozhodnúť sudca a nad túto lehotu, najviac však do dvoch rokov, senát. Uznesenie o predĺ-žení väzby musí byť doručené obvinenému do 10 dní od rozhodnutia.

(2) Väzba v konaní pred súdom spolu s väzbou v prípravnom konaní nesmie trvať dlhšie ako dva roky. Ak nebolo možné pre obťažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov trestné stíhanie v tejto lehote skončiť a prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania, môže o ďalšom trvaní väzby v dĺžke do jedného roka rozhodnúť najvyšší súd.

(3) Návrh na predĺženie lehoty podľa odseku 2 podáva v prípravnom konaní generálny prokurátor a v konaní pred súdom predseda senátu.

(4) Návrh na predĺženie lehoty podľa odsekov 1 a 2 treba doručiť súdu najneskôr 10 dní pred skončením príslušnej lehoty. Ak návrh nie je uvedeným spôsobom predložený, musí predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor prepustiť obvineného na slobodu najneskôr deň po uplynutí lehoty, na ktorú bolo trvanie väzby obmedzené.

(5) Za podmienok uvedených v odseku 2 je generálny prokurátor povinný podať návrh na predĺženie väzby spôsobom uvedeným v odseku 4 aj vtedy, ak v dobe kratšej ako 10 dní sa pred skončením väzobnej lehoty podá obžaloba.

(6) Lehoty uvedené v odsekoch 1 a 2 sa rátajú od doby, keď došlo k zatknutiu alebo k zadržaniu obvineného, alebo ak nepredchádzalo zatknutie alebo zadržanie od doby, keď došlo na základe rozhodnutia o väzbe k obmedzeniu osobnej slobody obvineného. Pri

vrátení veci prokurátorovi na došetrenie plynie lehota uvedená v odseku 1 odo dňa, keď bol spis doručený prokurátorovi.

(7) Do lehôt podľa odsekov 1 a 2 sa nezapočítava doba, po ktorú sa obvinený nemohol zúčastniť na úkonoch trestného konania v dôsledku toho, že bol vo väzbe alebo bol zadržaný v cudzine alebo že si úmyselne spôsobil ujmu na zdraví alebo úmyselne vyvolal inú prekážku, ktorá mu v takej účasti bránila. Rozhoduje o tom súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca. Proti rozhodnutiu je prípustná sťažnosť.

(8) Dĺžka trvania väzby, o ktorej bolo rozhodnuté podľa § 275 ods. 3 alebo § 287, sa posudzuje samostatne a nezávisle od väzby v pôvodnom konaní.

(9) K návrhu na vzatie do väzby alebo na jej predĺženie treba vždy pripojiť dosiaľ získaný celý spisový materiál.“.

40. V § 72 ods. 1 znie:

„(1) Vyšetrovateľ, prokurátor a sudca sú povinní skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby trvajú, alebo či sa zmenili. Sudca tak koná v prípravnom konaní iba pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na predĺženie väzby (§ 71 ods. 1), pri rozhodovaní o návrhu prokurátora o zmene dôvodov väzby a pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby podľa odseku 2. Ak pominie dôvod väzby, musí byť obvinený ihneď prepustený na slobodu. V prípravnom konaní o tom môže rozhodnúť aj prokurátor. Ak v prípravnom konaní prokurátor zistí, že dôvody väzby sa zmenili, podá návrh príslušnému sudcovi na rozhodnutie o zmene dôvodov väzby.“.

41. V § 73 ods. 1 písm. a) sa za slovom „prokurátora“ vypúšťa čiarka a slová „vyšetrovateľovi alebo vyhľadávaciemu orgánu“ sa nahrádzajú slovami „alebo vyšetrovateľovi“.

42. V § 73a ods. 3 písm. a) sa za slovom „prokurátora“ vypúšťa čiarka a slová „vyšetrovateľa alebo vyhľadávacieho orgánu“ sa nahrádzajú slovami „alebo vyšetrovateľa“.

43. V § 73a sa odsek 5 vypúšťa.

44. § 74 vrátane nadpisu znie:

„§ 74
Sťažnosť proti rozhodnutiu o väzbe

(1) Proti rozhodnutiu o väzbe (§ 68, 69, 72, 73 a 73a) s výnimkou rozhodnutia o jej predĺžení (§ 71 ods. 1 až 4) je prípustná sťažnosť.

(2) Odkladný účinok má iba sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu o prepustení obvineného z väzby (§ 72, 73 a 73a) a sťažnosť strán proti rozhodnutiu o pripadnutí peňažnej záruky štátu (§ 73a). Ak však bol prokurátor prítomný pri vyhlásení takého rozhodnutia, má jeho sťažnosť odkladný účinok iba vtedy, ak bola podaná ihneď po vyhlásení rozhodnutia; ak ide o prepustenie z väzby po vyhlásení oslobodzujúceho rozsudku, má sťažnosť prokurátora odkladný účinok len vtedy, ak prokurátor podal aj odvolanie proti rozsudku.“.

45. V § 75 sa z nadpisu vypúšťajú slová „alebo vyhľadávacím orgánom“ a v prvej vete slová „alebo vyhľadávací orgán“.

46. § 76 vrátane nadpisu znie:

„§ 76
Zadržanie a obmedzenie osobnej slobody podozrivej osoby

(1) Osobu podozrivú zo spáchania trestného činu môže, ak je tu niektorý z dôvodov väzby (§ 67), vyšetrovateľ zadržať, aj keď proti nej doteraz nebolo vznesené obvinenie. Na

zadržanie treba predchádzajúci súhlas prokurátora. Bez takého súhlasu možno zadržanie vykonať, len ak vec nepripúšťa odklad a súhlas vopred nemožno dosiahnuť, najmä ak bola taká osoba pristihnutá pri trestnom čine alebo zastihnutá na úteku.

(2) Osobnú slobodu osoby, ktorá bola pristihnutá pri trestnom čine alebo bezprostredne po ňom, smie obmedziť ktokoľvek, ak je to potrebné na zistenie jej totožnosti, na zabránenie úteku alebo na zaistenie dôkazov. Je však povinný takú osobu odovzdať ihneď vyšetrovateľovi alebo policajnému orgánu; príslušníka ozbrojených síl môže odovzdať aj najbližšiemu útvaru ozbrojených síl alebo správcovi posádky. Ak takú osobu nemožno ihneď odovzdať, treba niektorému z uvedených orgánov obmedzenie osobnej slobody bez odkladu oznámiť. Ak takú osobu prevzal iný orgán ako vyšetrovateľ, je povinný ju ihneď odovzdať vyšetrovateľovi.

(3) Vyšetrovateľ, ktorý zadržanie vykonal alebo ktorému bola podľa odseku 2 odovzdaná osoba pristihnutá pri trestnom čine, vykonané zadržanie neodkladne oznámi prokurátorovi a spíše o ňom bez odkladu zápisnicu, v ktorej označí miesto, čas a bližšie okolnosti zadržania, ako aj jeho podstatné dôvody, a uvedie osobné údaje zadržanej osoby. Odpis zápisnice doručí bez odkladu prokurátorovi.

(4) Vyšetrovateľ, ktorý zadržanie vykonal alebo ktorému bola podľa odseku 2 odovzdaná osoba pristihnutá pri trestnom čine, takú osobu neodkladne oboznámi s dôvodmi zadržania a vyslúchne ju; v prípade, že bude podozrenie rozptýlené alebo dôvody zadržania z inej príčiny odpadnú, prepustí ju ihneď na slobodu. Ak zadržanú osobu neprepustí na slobodu, odovzdá prokurátorovi zápisnicu o jej výsluchu s uznesením o vznesení obvinenia (§ 160) a ďalší dôkazný materiál, aby prokurátor mohol prípadne podať návrh na vzatie do väzby. Návrh sa musí podať neodkladne tak, aby zadržanú osobu bolo možné odovzdať súdu najneskôr do 24 hodín od jej zadržania alebo prevzatia; inak musí byť prepustená na slobodu.

(5) Na ustanovenie § 33 ods. 1, § 91, 92, 93 a 95 treba primerane dbať aj vtedy, ak je zadržaná osoba vyslúchaná v čase, keď jej ešte nebolo vznesené obvinenie.

(6) Zadržaná osoba má právo zvoliť si obhajcu a radiť sa s ním už v priebehu zadržania; má právo požadovať, aby obhajca bol prítomný pri jej výsluchu podľa odseku 4, ibaže je obhajca v lehote tam uvedenej nedosiahnuteľný.“.

47. V § 77 ods. 1 znie:

„(1) Ak prokurátor nenariadil prepustenie zadržanej osoby na podklade materiálov, ktoré mu došli, prípadne po jej opätovnom výsluchu, je povinný ju odovzdať v lehote 24 hodín od zadržania alebo prevzatia súdu s návrhom na vzatie do väzby. K návrhu pripojí dosiaľ získaný dôkazný materiál.“.

48. V § 77 ods. 2 sa na konci pripája táto veta:

„Prekročenie doby 24 hodín od doručenia návrhu prokurátora na vzatie do väzby je vždy dôvodom rozhodnutia o prepustení obvineného na slobodu.“.

49. V § 78 ods. 1 v prvej vete sa slová „vyhľadávaciemu orgánu“ nahrádzajú slovami „policajnému orgánu“.

50. V § 78 ods. 3 sa slová „vyhľadávací orgán“ nahrádzajú slovami „policajný orgán“.

51. V § 79 ods. 1 v prvej vete sa slová „vyhľadávacieho orgánu“ nahrádzajú slovami „policajného orgánu“ a v druhej vete sa slová „vyhľadávací orgán“ nahrádzajú slovami „policajný orgán“.

52. V § 79 ods. 3 sa slová „vyhľadávací orgán“ nahrádzajú slovami „policajný orgán“.

53. Za § 79 sa vkladajú nové § 79a a 79b, ktoré vrátane nadpisu a poznámky pod čiarou k odkazu[9]) znejú:

„§ 79a
Úschova vydaných a odňatých vecí

Ak orgán činný v trestnom konaní nemôže sám zabezpečiť úschovu vydaných alebo odňatých vecí (§ 78 a 79), zabezpečí ju prostredníctvom vhodnej právnickej osoby alebo fyzickej osoby, ktorá vykonáva primeranú podnikateľskú činnosť podľa osobitných predpisov.

§ 79b
Zaistenie účtu

(1) Ak sú v trestnom konaní o trestných činoch uvedených v osobitnom zákone[2]) vecou dôležitou pre trestné konanie peniaze na účte v banke[9]), môže predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor dať príkaz, aby peniaze boli zaistené priamo na účte.

(2) Ak ide o vec, ktorá nestrpí odklad, môže prokurátor príkaz uvedený v odseku 1 dať aj mimo prípravného konania. Taký príkaz musí najneskôr do troch dní potvrdiť sudca, inak stráca platnosť.

(3) Príkaz podľa odsekov 1 a 2 musí byť vydaný písomne a musí byť odôvodnený. Vždy sa v ňom uvedie i suma v príslušnej mene, na ktorú sa zaistenie vzťahuje. V príkaze podľa odsekov 1 a 2, ak nerozhodne predseda senátu alebo prokurátor inak, sa zakážu akékoľvek dispozície zaistenými peniazmi až do výšky zaistenia.

(4) Ak zaistenie účtu na účely trestného konania už nie je potrebné, zaistenie sa zruší. Ak nie je potrebné v stanovenej výške, zaistenie sa obmedzí. O zrušení a obmedzení zaistenia rozhodne predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor.

(5) Príkaz podľa odsekov 1 a 2 sa vždy doručí príslušnej banke[9]). Vlastníkovi účtu sa doručí len vtedy, ak tak rozhodne predseda senátu alebo prokurátor.

9) § 1 ods. 1, § 2 a § 3 ods. 1 zákona č. 21/1992 Zb. o bankách v znení neskorších predpisov.“.

54. V § 80 ods. 1 sa na konci pripájajú tieto vety:

„Ak osoba, ktorá má na vec nepochybné právo, ju napriek výzve neprevezme, vec sa predá a suma za ňu utŕžená sa uloží do úschovy na súde. Na predaj sa primerane použijú predpisy o súdnom predaji hnuteľných vecí v rámci výkonu rozhodnutia v konaní o občianskoprávnych veciach.“.

55. V § 80 ods. 3 v prvej vete sa slová „vyhľadávací orgán“ nahrádzajú slovami „policajný orgán“.

56. V § 81 ods. 4 v prvej vete sa slová „vyhľadávací orgán“ nahrádzajú slovami „policajný orgán“.

57. Nadpis štvrtého oddielu štvrtej hlavy prvej časti znie:

„Domová a osobná prehliadka, prehliadka iných priestorov a pozemkov, vstup do obydlia, iných priestorov a na pozemky“.

58. V § 82 nadpis a odseky 1 a 2 znejú:

„§ 82
Dôvody domovej prehliadky a osobnej prehliadky a prehliadky iných priestorov a pozemkov

(1) Domovú prehliadku možno vykonať, ak je dôvodné podozrenie, že v byte alebo v inom priestore slúžiacom na bývanie alebo v priestoroch k nim patriacich (obydlia) je vec dôležitá pre trestné konanie alebo že sa tam skrýva osoba podozrivá z trestného činu.

(2) Z dôvodov uvedených v odseku 1 možno vykonať aj prehliadku priestorov neslúžiacich na bývanie (iných priestorov) a pozemkov, ktoré nie sú verejne prístupné.“.

59. V § 83 ods. 1 v prvej vete sa za slovo „oprávnený“ vkladajú slová „sudca alebo“.

60. V § 83 ods. 2 sa vypúšťajú slová „alebo vyhľadávací orgán.“.

61. § 83a vrátane nadpisu znie:

„§ 83a
Príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemkov

(1) Prehliadku iných priestorov alebo pozemkov je oprávnený nariadiť sudca alebo predseda senátu, v prípravnom konaní prokurátor, vyšetrovateľ alebo policajný orgán. Vyšetrovateľ alebo policajný orgán na to potrebuje predchádzajúci súhlas prokurátora. Príkaz musí byť vydaný písomne a musí byť odôvodnený. Doručí sa vlastníkovi alebo užívateľovi priestorov alebo pozemku alebo ich zamestnancovi pri prehliadke, a ak to nie je možné, neodkladne po odpadnutí prekážky, ktorá bráni doručeniu.

(2) Prehliadku iných priestorov alebo pozemkov vykoná orgán, ktorý ju nariadil, alebo na jeho príkaz policajný orgán.

(3) Bez príkazu alebo súhlasu uvedeného v odseku 1 môže vyšetrovateľ alebo policajný orgán vykonať prehliadku iných priestorov alebo pozemkov len vtedy, ak príkaz alebo súhlas nemožno dosiahnuť vopred a vec neznesie odklad, alebo ak ide o osobu pristihnutú pri čine, alebo o osobu, na ktorú bol vydaný príkaz na zatknutie. O vykonaní tohto úkonu musí však neodkladne upovedomiť orgán, ktorý je oprávnený vydať príkaz alebo súhlas uvedený v odseku 1.“.

62. V § 83b ods. 1 znie:

„(1) Osobnú prehliadku je oprávnený nariadiť sudca alebo predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor alebo s jeho súhlasom vyšetrovateľ alebo policajný orgán.“.

63. V § 83b ods. 4 v prvej vete sa vypúšťajú slová „alebo vyhľadávací orgán“.

64. § 83c vrátane nadpisu znie:

„§ 83c
Vstup do obydlia, iných priestorov a na pozemok

(1) Vyšetrovateľ alebo policajný orgán môžu vstúpiť do obydlia, iných priestorov alebo na pozemok len vtedy, ak vec neznesie odklad a vstup je nevyhnutný na ochranu života alebo zdravia osôb alebo na ochranu iných práv a slobôd alebo na odvrátenie závažného ohrozenia verejnej bezpečnosti a poriadku, najmä ak ide o obydlie alebo iné priestory alebo pozemok osoby pristihnutej pri čine.

(2) Rovnako môžu na miesta uvedené v odseku 1 vstúpiť v prípade, ak bol vydaný príkaz na zatknutie alebo príkaz na dodanie do výkonu trestu odňatia slobody tam sa zdržujúcej osoby alebo ak treba predviesť tam sa zdržujúceho obvineného.

(3) Po vstupe na miesta uvedené v odseku 1 možno vykonať iba také úkony, ktoré neznesú odklad, alebo úkony na predvedenie osoby.“.

65. § 84 vrátane nadpisu znie:

„§ 84
Predchádzajúca výzva

Domovú prehliadku alebo osobnú prehliadku alebo prehliadku iných priestorov alebo pozemkov možno vykonať len po predchádzajúcej výzve toho, u koho alebo na kom sa má taký úkon vykonať, a to len vtedy, ak sa výzvou nedosiahlo ani dobrovoľné vydanie hľadanej veci alebo odstránenie iného dôvodu, ktorý viedol k tomuto úkonu.“.

66. Nadpis § 85 znie:

„Výkon prehliadky a vstupu do obydlia, iných priestorov a na pozemky“.

67. V § 85 ods. 1 v prvej vete sa za slovo „priestorov“ vkladajú slová „alebo pozemku“.

68. V § 85 ods. 5 znie:

„(5) Pri vstupe do obydlia, iných priestorov a na pozemky sa použijú primerane ustanovenia odsekov 1 až 4. Účasť osôb uvedených v odseku 1 pri vstupe do obydlia však možno odoprieť a osobu uvedenú v odseku 2 nepribrať, ak by mohlo dôjsť k ohrozeniu ich života alebo zdravia.“.

69. V § 85a ods. 1 sa za slovo „priestorov“ vkladajú slová „a pozemku“.

70. Za § 85a sa vkladá nový § 85b, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 85b
Vykonávanie dôkazu v byte, obydlí, v iných priestoroch a na pozemku

Ustanovenia § 83, 83a, 84, 85 a 85a sa použijú aj vtedy, ak na miestach uvedených v týchto ustanoveniach treba vykonať ohliadku miesta, rekonštrukciu, rekogníciu alebo vyšetrovací pokus a z povahy takého úkonu vyplýva, že ho nemožno vykonať na inom mieste a ten, u koho sa má taký úkon vykonať, naň nedal súhlas.“.

71. V § 86 ods. 1 sa za slovom „prokurátor“ vypúšťa čiarka a slová „vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán“ sa nahrádzajú slovami „a vyšetrovateľ,“ a za bodkočiarkou sa slová „alebo vyhľadávací orgán“ vypúšťajú.

72. V § 86 ods. 2 a 3 znejú:

„(2) V trestnom konaní pre trestné činy podľa prvej hlavy osobitnej časti Trestného zákona a pre trestné činy uvedené v osobitnom zákone[2]) môže prokurátor alebo vyšetrovateľ s predchádzajúcim súhlasom prokurátora nariadiť, aby mu pošta alebo organizácia vykonávajúca dopravu zásielok vydali zásielku, pri ktorej je dôvodné podozrenie, že ňou bol spáchaný taký trestný čin alebo s takým trestným činom súvisí, ak je na objasnenie skutočností závažných pre trestné konanie nevyhnutné zistiť jej obsah.

(3) Bez nariadenia uvedeného v odseku 1 alebo 2 možno prepravu zásielky zadržať na príkaz vyšetrovateľa alebo policajného orgánu, ale len vtedy, ak nemožno toto nariadenie vopred zadovážiť a vec nepripúšťa odklad. Ak v takom prípade nedôjde pošte alebo organizácii vykonávajúcej prepravu zásielok do troch dní nariadenie predsedu senátu, prokurátora alebo vyšetrovateľa, aby sa mu zásielky vydali, nesmie pošta alebo organizácia prepravu zásielok ďalej zdržiavať.“.

73. § 87 vrátane nadpisu znie:

„§ 87
Otvorenie zásielok

(1) Zásielku vydanú podľa § 86 ods. 1 alebo 2 smie otvoriť len predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor, vyšetrovateľ alebo policajný orgán; vyšetrovateľ alebo policajný orgán potrebuje na otvorenie predchádzajúci súhlas prokurátora.

(2) Otvorená zásielka sa odovzdá adresátovi, a ak nie je jeho pobyt známy, niektorej z jeho blízkych osôb; inak sa zásielka vráti odosielateľovi. Ak je však obava, že by odovzdanie zásielky malo škodlivý vplyv na trestné konanie, pripojí sa zásielka ku spisu, ak to jej rozmery a charakter umožňujú; inak sa uloží do depozitu. Ak je to vhodné, oznámi sa adresátovi obsah listu alebo telegramu. Ak nie je jeho pobyt známy, oznámi sa niektorej z jeho blízkych osôb.

(3) Zásielka, ktorej otvorenie sa neuznalo za potrebné, ihneď sa odovzdá adresátovi alebo sa vráti pošte alebo organizácii, ktorá ju vydala.“.

74. Za § 87 sa vkladá nový § 87a, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 87a
Zámena obsahu zásielok

V záujme zistenia osôb, ktoré majú účasť na nakladaní so zásielkou obsahujúcou omamné látky, psychotropné látky, jedy, jadrové alebo iné podobné rádioaktívne materiály, falšované peniaze a falšované cenné papiere, strelné alebo hromadne účinné zbrane, strelivo a výbušniny, prokurátor alebo s jeho súhlasom vyšetrovateľ môže nariadiť, aby bol obsah takej zásielky vydanej podľa § 86 ods. 1 alebo 2 zamenený za iný, a takto upravená zásielka bola daná na ďalšiu prepravu. Zámenu vykoná policajný orgán, ktorý o tom spíše záznam, a zabezpečí úschovu zamenených vecí alebo materiálov.“.

75. Nadpis šiesteho oddielu štvrtej hlavy prvej časti znie:

„Odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky“.

76. § 88 znie:

„§ 88

(1) V trestnom konaní pre obzvlášť závažný úmy-selný trestný čin alebo pre iný úmyselný trestný čin, o ktorom na konanie zaväzuje vyhlásená medzinárodná zmluva, alebo pre trestný čin uvedený v osobitnom zákone[2]) môže predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor nariadiť odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky, ak možno dôvodne predpokladať, že ňou budú oznámené skutočnosti významné pre trestné konanie. Odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky medzi obhajcom a obvineným sú neprípustné.

(2) Príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky sa musí vydať písomne a odôvodniť. Súčasne v ňom musí byť určená doba, po ktorú sa bude odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky vykonávať. Doba odpočúvania a záznamu nesmie trvať dlhšie ako 6 mesiacov. Túto dobu môže predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor predĺžiť vždy na dobu ďalších šiestich mesiacov. O vydaní príkazu a dĺžke doby odpočúvania a záznamu musí byť upovedomená organizácia obstarávajúca prevádzku telekomunikačnej siete, v ktorej obvode sa bude

odpočúvanie a záznam vykonávať. Odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky robí policajný orgán.

(3) V trestnom konaní pre iný trestný čin, ako je uvedený v odseku 1, môže orgán činný v trestnom konaní nariadiť odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky alebo ho urobiť aj sám len so súhlasom účastníka odpočúvanej alebo zaznamenávacej telekomunikačnej stanice.

(4) Ak sa má záznam telekomunikačnej prevádzky použiť ako dôkaz, treba k nemu pripojiť zápisnicu s uvedením údajov o mieste, čase, spôsobe a obsahu vykonaného záznamu, ako aj o osobe, ktorá záznam vyhotovila. Ostatné záznamy treba označiť, spoľahlivo uschovať a v zápisnici založenej do spisu uviesť, kde sú uložené. V inej trestnej veci, ako je tá, v ktorej sa odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky urobili, možno záznam ako dôkaz použiť len vtedy, ak sa súčasne aj v tejto veci vedie trestné konanie pre trestný čin uvedený v odseku 1 alebo ak s tým súhlasí účastník odpočúvanej stanice.

(5) Ak sa pri odpočúvaní a zázname nezistili skutočnosti významné pre trestné konanie, orgán činný v trestnom konaní musí získané záznamy zničiť podľa predpisov o skartácii, ktorými je orgán činný v trestnom konaní viazaný.“.

77. V štvrtej hlave sa za šiesty oddiel vkladá nový siedmy oddiel, ktorý vrátane nadpisu a poznámok pod čiarou k odkazom [10]) a [11]) znie:

„Siedmy oddiel
Kontrolovaná dodávka

§ 88a

(1) Kontrolovanou dodávkou sa rozumie sledovanie dovozu, vývozu alebo prevozu zásielky, ak okolnosti prípadu odôvodňujú predpoklad, že zásielka bez príslušného povolenia obsahuje omamné látky, psychotropné látky, jedy, jadrové a iné obdobné rádioaktívne materiály, falšované peniaze a falšované cenné papiere, strelné alebo hromadne účinné zbrane, strelivo a výbušniny, v záujme zistenia osôb, ktoré majú účasť na nakladaní s touto zásielkou.

(2) Príkaz na postup podľa odseku 1 vydáva predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor.

(3) Ak ide o vec, ktorá nestrpí odklad, môže dať prokurátor príkaz uvedený v odseku 2 aj mimo prípravného konania. Taký príkaz musí najneskôr do troch dní potvrdiť sudca, inak stráca platnosť.

(4) Sledovanie dodávky vykonajú príslušné orgány Policajného zboru v súčinnosti s orgánmi Colnej správy, ktoré sa musia o takom postupe vopred vyrozumieť.

(5) Pri postupe podľa odseku 1 za podmienok stanovených v osobitných predpisoch možno použiť informačno-technické prostriedky a prostriedky operatívno-pátracej činnosti[10]) a priebeh úkonu aj inak vhodne zachytiť (§ 55).

10) § 35 a § 39 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z.

Agent

§ 88b

(1) Pri odhaľovaní trestných činov uvedených v osobitnom zákone[2]) a pri zisťovaní ich páchateľov možno použiť agenta. Jeho použitie je prípustné iba vtedy, keď odhaľovanie uvedených trestných činov a zisťovanie ich páchateľov by bolo iným spôsobom podstatne sťažené.

(2) Agentom je príslušník Policajného zboru, ktorý koná pod dočasnou alebo trvalou legendou. Legendou agenta je súhrn krycích údajov o jeho osobe, najmä o jeho totožnosti, narodení, rodnom liste, vzdelaní, rodinnom stave a zamestnaní. Pod touto legendou môže vystupovať v právnych vzťahoch v rámci svojho určenia podľa odseku 1.

(3) Ak je to na vytvorenie alebo zachovanie legendy nevyhnutné, možno za podmienok uvedených v osobitnom zákone vyhotoviť, zmeniť a používať krycie doklady[11]).

(4) Príkaz na použitie agenta vydáva predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor. Ak je použitie agenta spojené so vstupom do bytu iného, príkaz na použitie agenta v trestnom konaní vydáva sudca na návrh prokurátora.

(5) Ak ide o vec, ktorá nestrpí odklad, môže prokurátor, ak použitie agenta nie je spojené so vstupom do bytu iného, príkaz uvedený v odseku 4 dať aj mimo prípravného konania. Taký príkaz musí najneskôr do troch dní potvrdiť sudca, inak stráca platnosť.

(6) Príkaz podľa odsekov 4 a 5 musí byť písomný a musí byť v ňom určená doba, po ktorú bude agent použitý.

(7) Písomnosti týkajúce sa použitia agenta sa do spisu založia iba vtedy, keď prokurátor v obžalobe navrhne vykonanie dôkazu oboznámením so skutočnosťami zistenými agentom.

(8) Agent môže pri použití svojej legendy so súhlasom oprávnenej osoby vstúpiť do bytu. Taký súhlas sa však nesmie získať na základe predstierania práva vstupu.

(9) Pravá totožnosť agenta musí byť aj po ukončení jeho použitia utajená. Predsedovi senátu, prokurátorovi a sudcovi, ktorí sú príslušní na rozhodnutie podľa odsekov 4 a 5, ako aj predsedovi senátu v konaní pred súdom musí sa na ich žiadosť pravá totožnosť agenta oznámiť.

(10) Agentom zistené skutočnosti v prípravnom konaní prednesie ako svedok prezidentom Policajného zboru poverený príslušník Policajného zboru, ktorý zabezpečí aj doručenie predvolania na hlavné pojednávanie agentovi. V konaní na súde predseda senátu nariadi, aby sa obžalovaný počas výsluchu agenta ako svedka z pojednávacej siene vzdialil; po návrate do pojednávacej siene musí mu však oznámiť obsah agentovej výpovede, aby sa k nej obžalovaný mohol vyjadriť. Neoznámi mu však pravú totožnosť agenta.

(11) Skutočnosti týkajúce sa trestných činov nesúvisiacich s vecou, v ktorej bol agent použitý, sa môžu v inom konaní použiť ako dôkaz iba vtedy, keď ide o trestný čin uvedený v osobitnom zákone[2]).

11) § 40 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č.171/1993 Z. z.“.

78. V § 89 ods. 1 až 3 znejú:

„(1) V trestnom stíhaní treba dokazovať najmä,

a) či sa stal skutok, ktorý vykazuje znaky trestného činu,

b) či tento skutok spáchal obvinený a z akých pohnútok,

c) podstatné okolnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie nebezpečnosti činu,

d) podstatné okolnosti na posúdenie osobných pomerov páchateľa,

e) podstatné okolnosti umožňujúce určenie následku a výšky škody spôsobenej trestným činom,

f) okolnosti, ktoré viedli k trestnej činnosti alebo umožnili jej spáchanie.

(2) Za dôkaz môže poslúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo bolo získané zákonným spôsobom, najmä výpovede obvineného, svedkov, znalcov, posudky a odborné vyjadrenia, rekognícia, ohliadka, zvukový a obrazový záznam, veci a listiny dôležité pre trestné konanie.

(3) Skutočnosť, že dôkaz neobstaral orgán činný v trestnom konaní, ale ho predložila niektorá zo strán, nie je dôvodom na jeho odmietnutie. Náklady spojené so získaním a zabezpečením takého dôkazu znáša strana, ktorá ho v konaní predkladá.“.

79. V § 89 sa doterajší odsek 3 označuje ako odsek 4.

80. V § 90 ods. 3 sa slová „veliteľa alebo náčelníka“ nahrádzajú slovom „nadriadeného“.

81. V § 91 ods. 1 sa posledná veta nahrádza vetou, ktorá znie:

„Pravdivosť priznania obvineného orgány činné v trest-nom konaní overia inými dôkazmi.“.

82. V § 92 ods. 1 znie:

„(1) Pred prvým výsluchom treba zistiť totožnosť obvineného, opýtať sa na jeho rodinné, majetkové a zárobkové pomery a predchádzajúce tresty, objasniť mu podstatu vzneseného obvinenia a poučiť ho o jeho právach. Obsah poučenia sa zaznačí v zápisnici. Ak totožnosť obvineného nemožno hneď zistiť, treba k zápisnici o jeho výsluchu pripojiť také dôkazy, aby táto osoba nemohla byť zamenená s inou osobou.“.

83. § 94 sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie:

„(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú v prípade agenta (§ 88b).“.

84. V § 98 sa slová „veliteľa alebo náčelníka“ nahrádzajú slovom „nadriadeného“.

85. V § 101 ods. 1 znie:

„(1) Pred výsluchom svedka treba vždy zistiť jeho totožnosť, jeho pomer k obvinenému, poučiť ho o práve odoprieť výpoveď, a ak treba, aj o zákaze výsluchu alebo o možnosti postupu podľa odsekov 3 až 6, ako aj o tom, že je povinný vypovedať úplnú pravdu a nič nezamlčať. Ak sa vykonáva výsluch agenta (§ 88b ods. 10), súd do zápisnice namiesto údajov o skutočnej totožnosti agenta uvedie príslušné krycie údaje.“.

86. V § 101 sa za odsek 2 vkladajú nové odseky 3 až 7, ktoré znejú:

„(3) Ak je dôvodná obava, že svedok alebo iná jemu blízka osoba sú v dôsledku uvedenia bydliska tohto svedka ohrození, môže sa svedkovi povoliť, aby namiesto bydliska uviedol svoje pracovisko alebo inú adresu, na ktorú mu môže byť doručené predvolanie. Ak svedok skutočnosti dôležité pre trestné konanie zistil v súvislosti s výkonom svojho zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie, môže namiesto bydliska uvádzať svoje pracovisko.

(4) Ak je dôvodná obava, že oznámením totožnosti alebo bydliska, prípadne miesta pobytu svedka je ohrozený jeho život, zdravie, telesná integrita alebo ak také nebezpečenstvo hrozí jemu blízkej osobe, môže sa svedkovi povoliť, aby neuvádzal údaje o svojej osobe. Na hlavnom pojednávaní však musí uviesť, ako sa oboznámil so skutočnosťami, o ktorých vypovedal. Materiály, ktoré umožňujú zistenie totožnosti takého svedka, sa ukladajú na prokuratúre a v konaní na súde u predsedu senátu. Do spisu sa zakladajú iba vtedy, keď ohrozenie pominie. Aj takému svedkovi v prípade potreby možno položiť otázky o okolnostiach, ktoré sa týkajú jeho hodnovernosti, osobitne otázky o jeho vzťahu k obvinenému alebo k poškodenému.

(5) Pred výsluchom svedka, ktorého totožnosť je utajená, je súd povinný v záujme jeho ochrany vylúčiť verejnosť, prípadne vykonať iné vhodné opatrenia.

(6) Súhlas na postup podľa odsekov 3 a 4 dáva predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor.

(7) Pri odhaľovaní trestných činov uvedených v osobitnom zákone[2]) vo výnimočných prípadoch možno na svedka aplikovať ustanovenie § 88b ods. 2.“.
Doterajšie odseky 3 a 4 sa označujú ako odseky 8 a 9.

87. Za § 101 sa vkladajú nové § 101a a 101b, ktoré znejú:

„§ 101a

Ak vyšetrovateľ neuzná dôvod na postup podľa § 101 ods. 3 a 4, hoci sa ho svedok domáha a uvádza konkrétne skutočnosti, ktoré podľa neho takýto spôsob postupu odôvodňujú, vyšetrovateľ predloží vec prokurátorovi, aby preskúmal správnosť postupu vyšetrovateľa. Ak nehrozí nebezpečenstvo z omeškania, odloží výsluch svedka dovtedy, kým prokurátor o tejto veci nerozhodne. V opačnom prípade svedka vypočuje a do rozhodnutia prokurátora so zápisnicou o výsluchu zaobchádza tak, aby totožnosť svedka zostala utajená.

§ 101b

(1) Svedok, ktorý sa pre svoj vek, chorobu, telesné, zmyslové alebo duševné postihnutie alebo z iných vážnych dôvodov nemôže dostaviť na výsluch, môže byť vypočutý pri použití technických zariadení určených na prenos zvuku alebo obrazu.

(2) Ustanovenie odseku 1 sa primerane použije vtedy, ak svedok pre svoj pobyt v cudzine sa nemôže alebo nechce dostaviť na výsluch, ale je ochotný vypovedať, a príslušný orgán cudzieho štátu poskytne potrebnú právnu pomoc.“.

88. V § 105 ods. 1 v prvej vete sa za slová „orgán činný v trestnom konaní“ vkladajú slová „a v konaní pred súdom sudca alebo predseda senátu“.

89. V § 106 sa na konci pripája táto veta:

„Primerane sa postupuje aj v prípadoch, ak posudok obstarala niektorá zo strán podľa § 89 ods. 3.“.

90. V § 108 ods. 3 sa vypúšťajú slová „vyhľadávací orgán,“.

91. V § 110 ods. 1 znie:

„(1) Vo výnimočných, obzvlášť obťažných prípadoch vyžadujúcich osobitné vedecké posúdenie môže orgán činný v trestnom konaní rozhodnúť o pribratí štátneho orgánu alebo ústavu na podanie posudku alebo na preskúmanie posudku podaného znalcom.“.

92. § 110 sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie:

„(3) Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť.“.

93. Za § 113 sa vkladá nový § 113a, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 113a
Ohliadka miesta činu

(1) Ohliadka miesta činu sa vykonáva, ak majú byť priamym pozorovaním objasnené skutočnosti dôležité pre trestné konanie, najmä ak by mohli byť na mieste činu zistené alebo zaistené akékoľvek stopy.

(2) Za riadny výkon ohliadky a spracovanie dokumentácie zodpovedá policajný orgán; ak ide o trestný čin alebo o podozrenie z trestného činu, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje tri roky, sa na ohliadke zúčastní aj vyšetrovateľ.“.

94. V § 118 sa bodka na konci prvej vety nahrádza bodkočiarkou a pripájajú sa slová „v takom prípade je vždy potrebný písomný príkaz súdu“.

95. V § 119 ods. 2 sa slová „vyhľadávací orgán“ nahrádzajú slovami „policajný orgán“.

96. V § 120 ods. 1 písm. d) znie:

„d) odôvodnenie, ak zákon neustanovuje niečo iné, a“.

97. § 125 znie:

„§ 125

Ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne vyloží, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak boli do rozsudku pojaté ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.“.

98. Nadpis § 131 znie:

„Oprava vyhotovenia a odpisu rozsudku“.

99. V § 131 ods. 1 v prvej vete sa za slovami „vyho-tovení rozsudku" vypúšťa čiarka a vkladajú sa slová „a v jeho odpisoch,“.

100. § 132 sa vypúšťa.

101. V § 134 ods. 1 písm. d) znie:

„d) odôvodnenie, ak zákon neustanovuje niečo iné, a“.

102. § 134 sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie:

„(3) Vo vykonávacom konaní môže súd prvého stupňa vyhotoviť zjednodušené uznesenie, ak sa po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí obvinený alebo iná oprávnená osoba a prokurátor vzdali práva na podanie sťažnosti. Zjednodušené uznesenie neobsahuje odôvodnenie.“.

103. V § 141 ods. 2 v prvej vete sa slová „vyhľadávacieho orgánu“ nahrádzajú slovami „policajného orgánu“.

104. V § 146 ods. 1 znie:

„(1) Orgán, proti ktorého uzneseniu sťažnosť smeruje, môže jej sám vyhovieť, ak sa zmena pôvodného uznesenia nedotkne práv inej strany trestného konania. Ak ide o uznesenie

vyšetrovateľa alebo policajného orgánu, ktoré bolo vydané s predchádzajúcim súhlasom prokurátora alebo na jeho pokyn, môže vyšetrovateľ alebo policajný orgán sám sťažnosti vyhovieť len s predchádzajúcim súhlasom prokurátora.“.

105. V § 146 ods. 2 písm. a) sa slová „vyhľadávací orgán“ nahrádzajú slovami „policajný orgán“.

106. Za § 151 sa vkladá nový § 151a, ktorý znie:

„§ 151a

(1) Ak obvinený bezdôvodnou neúčasťou spôsobí, že úkon v prípravnom konaní sa nemohol vykonať alebo hlavné pojednávanie či verejné zasadnutie sa muselo odročiť, je povinný uhradiť náklady spojené s opakovaním úkonu alebo s novým hlavným pojednávaním či verejným zasadnutím. Na to treba obvineného upozorniť.

(2) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky a Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky ustanovia všeobecne záväzným právnym predpisom výšku a spôsob úhrady zvýšených trov trestného konania podľa odseku 1.

(3) Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.“.

107. Nadpis druhej časti znie:

„VYŠETROVANIE TRESTNÝCH ČINOV“.

108. V § 157 sa slová „vyhľadávací orgán“ nahrádzajú slovami „policajný orgán“. Doterajší text § 157 sa označuje ako odsek 1 a dopĺňa sa odsekom 2, ktorý znie:

„(2) Prokurátor je oprávnený uložiť vyšetrovateľovi a policajnému orgánu vykonanie takých úkonov, ktoré sú tieto orgány oprávnené vykonať a ktoré sú potrebné na objasnenie veci alebo na zistenie páchateľa. Rovnaké oprávnenia má aj vyšetrovateľ vo vzťahu k policajnému orgánu.“.

109. § 158 znie:

„§ 158

(1) Prokurátor, vyšetrovateľ a policajný orgán sú povinní prijímať oznámenia o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin, a čo najrýchlejšie ich vybavovať; pritom sú povinní poučiť oznamovateľa o zodpovednosti za vedome nepravdivé údaje, a ak o to oznamovateľ požiada, do jedného mesiaca od jeho oznámenia upovedomiť ho o urobených opatreniach.

(2) Policajné orgány sú povinné robiť všetky potrebné opatrenia na odhalenie trestných činov a na zistenie ich páchateľov; sú povinné robiť aj nevyhnutné opatrenia na predchádzanie trestnej činnosti.

(3) Na preverenie oznámení o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin a ostatných podnetov na trestné stíhanie obstarávajú prokurátor, vyšetrovateľ a policajný orgán potrebné podklady a nevyhnutné vysvetlenia a zisťujú a zabezpečujú stopy trestného činu; vyšetrovateľ vykonáva úkony podľa tohto ustanovenia pri trestných činoch, na ktoré zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje tri roky. Právne posúdenie trestného činu vyšetrovateľom je pre policajný orgán záväzné.

(4) Ak trestné stíhanie podľa § 160 nemožno začať preto, lebo osoba, ktorá môže byť obvinená, nie je ešte známa, môže vyšetrovateľ alebo policajný orgán vykonávať spôsobom uvedeným v štvrtej a piatej hlave len neodkladné alebo neopakovateľné

úkony. Odpis zápisnice o týchto úkonoch zašle do 48 hodín prokurátorovi. Tento postup nezbavuje policajný orgán povinnosti neodkladne odovzdať vec vyšetrovateľovi, ak je dôvod vzniesť proti určitej osobe obvinenie, a vyšetrovateľa povinnosti vzniesť proti osobe, ktorá má byť stíhaná, obvinenie v súlade s § 160.

(5) O obsahu vysvetlení, ktoré nemajú povahu neodkladného alebo neopakovateľného úkonu, sa spíše úradný záznam. Tento záznam slúži prokurátorovi a obvinenému na zváženie návrhu, aby osoba, ktorá takéto vysvetlenie podala, bola vypočutá pred súdom ako svedok, a súdu na úvahu, či takýto dôkaz vykoná. Záznam v konaní pred súdom nemožno použiť ako dôkaz. Ak je ten, kto podal vysvetlenie, neskôr vypočúvaný ako svedok alebo ako obvinený, nemôže mu byť záznam predložený.

(6) Neodkladným úkonom podľa odseku 4 je taký úkon, ktorý vzhľadom na nebezpečenstvo jeho zmarenia, zničenia alebo straty neznesie z hľadiska účelu trestného konania odklad na dobu, kým sa začne trestné stíhanie. Neopakovateľným úkonom podľa odseku 4 je taký úkon, ktorý nebude možné vykonať pred súdom.

(7) Vysvetlenie podľa odseku 3 sa nesmie požadovať od toho, kto by ním porušil zákonom výslovne uloženú alebo uznanú povinnosť mlčanlivosti, len ak by bol tejto povinnosti pozbavený príslušným orgánom alebo tým, v ktorého záujme má túto povinnosť. Vysvetlenie môže odoprieť ten, kto by ním spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe alebo osobám uvedeným v § 100 ods. 2.“.

110. V § 159 ods. 1, 2 a 3 sa slová „vyhľadávací orgán“ nahrádzajú slovami „policajný orgán“.

111. V § 159 ods. 4 znie:

„(4) Ak sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce začať trestné stíhanie (§ 160), vyšetrovateľ alebo policajný orgán vec uznesením uloží. Pred uložením veci treba urobiť všetko, čo je potrebné na zabezpečenie úspešného vykonania trestného stíhania. Ak pominú dôvody uloženia, postupuje sa podľa § 159 ods. 2 a 3 alebo podľa § 160.“.

112. § 159 sa dopĺňa odsekom 5, ktorý znie:

„(5) Uznesenie o odložení alebo uložení veci treba doručiť poškodenému. Uznesenie o odložení veci podľa odsekov 2 a 3 alebo o uložení veci podľa odseku 4 musí byť doručené do 48 hodín prokurátorovi. Oznamovateľ sa o odložení alebo uložení veci vyrozumie, ak o to podľa § 158 ods. 1 požiadal.“.

113. § 160 znie:

„§ 160

(1) Ak zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že bol spáchaný trestný čin, a ak je dostatočne odôvodnený záver, že ho spáchala určitá osoba, začne vyšetrovateľ bez meškania trestné stíhanie, ak nie je dôvod na postup podľa § 159 ods. 2 a 3. Trestné stíhanie sa začína vydaním uznesenia o vznesení obvinenia, ktoré sa obvinenému oznámi (§ 137) do troch dní alebo najneskôr na začiatku prvého výsluchu. Odpis uznesenia o vznesení obvinenia zašle vyšetrovateľ do 48 hodín prokurátorovi.

(2) Uznesenie o vznesení obvinenia musí obsahovať popis vyšetrovaného skutku s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za ktorých k nemu došlo, aby skutok nemohol byť zamenený s iným, o aký trestný čin v tomto skutku ide, a to jeho zákonným pomenovaním a uvedením príslušného ustanovenia Trestného zákona, a dôvody, pre ktoré je obvinený stíhaný.

(3) Vyšetrovateľ alebo policajný orgán vykonajú po-trebné neodkladné alebo neopakovateľné úkony a vyšetrovateľ začne trestné stíhanie, ak nemožno dosiahnuť, aby

tieto úkony vykonal príslušný orgán, a najneskôr do troch dní od ich vykonania odovzdá vec tomuto orgánu, ktorý pokračuje v konaní.

(4) Ak v priebehu vyšetrovania vyjde najavo, že obvinený spáchal ďalší skutok, na ktorý sa uznesenie o vznesení obvinenia nevzťahovalo, postupuje vyšetrovateľ, ak ide o tento ďalší skutok, podľa ustanovenia odseku 1.

(5) Ak v priebehu vyšetrovania vyjde najavo, že skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie, je iným trestným činom, než ako bol v uznesení o vznesení obvinenia právne posúdený, upozorní vyšetrovateľ obvi-neného na túto okolnosť a takéto upozornenie zaznačí v zápisnici.“.

114. § 161 vrátane nadpisu znie:

„§ 161
Vyšetrovacie orgány

Vyšetrovanie vykonávajú vyšetrovatelia Policajného zboru.“.

115. Nadpis nad § 163 sa vypúšťa.

116. § 163 znie:

„§ 163

(1) Trestné stíhanie pre trestné činy krivého obvinenia podľa § 174, násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a, ohovárania podľa § 206, neposkytnutia pomoci podľa § 207 a 208, poškodzovania cudzích práv podľa § 209, ublíženia na zdraví podľa § 221, 223 a 224, ohrozovania pohlavnou chorobou podľa § 226, obmedzovania osobnej slobody podľa § 231 ods. 1, vydierania podľa § 235 ods. 1, porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, krádeže podľa § 247, sprenevery podľa § 248, neoprávneného užívania cudzej veci podľa § 249, neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 249a, podvodu podľa § 250, podielnictva podľa § 251 a 251a, úžery podľa § 253, zatajenia veci podľa § 254, porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 255, poškodzovania veriteľa podľa § 256, zvýhodňovania veriteľa podľa § 256a, poškodzovania cudzej veci podľa § 257 a poškodenia a zneužitia záznamu na nosiči informácií podľa § 257a Trestného zákona proti tomu, kto je vo vzťahu k poškodenému osobou, voči ktorej by mal poškodený ako svedok právo odoprieť výpoveď (§ 100 ods. 2), a trestné stíhanie pre trestný čin znásilnenia podľa § 241 ods. 1 proti tomu, kto je alebo v čase spáchania činu bol vo vzťahu k poškodenému manželom alebo druhom, ako aj pre trestný čin opilstva podľa § 201a Trestného zákona, ak inak vykazuje znaky skutkovej podstaty niektorého z týchto trestných činov, možno začať a už v začatom trestnom stíhaní pokračovať iba so súhlasom poškodeného. Ak je poškodených jedným skutkom niekoľko, stačí súhlas len jedného z nich.

(2) Ustanovenie odseku 1 sa však nepoužije, ak takým činom bola spôsobená smrť.

(3) Ak poškodený nepredloží svoje vyjadrenie prokurátorovi, vyšetrovateľovi alebo policajnému orgánu písomne, zaznamená sa jeho obsah do zápisnice. Súhlas s trestným stíhaním môže poškodený výslovným vyhlásením vziať kedykoľvek späť, a to až dovtedy, kým sa odvolací súd neodoberie na záverečnú poradu. Výslovne odopretý súhlas však nemožno znovu udeliť.“.

117. § 163a sa vypúšťa.

118. § 164 vrátane nadpisu znie:

„§ 164
Postup pri vyšetrovaní

(1) Vyšetrovateľ vykonáva vyšetrovanie spravidla osobne. Úkony, ktoré boli vykonané pred vznesením obvinenia, a úkony vykonané na pokyn vyšetrovateľa policajnými orgánmi aj po ňom, nemusí vyšetrovateľ opakovať, ak boli vykonané spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam tohto zákona. Ustanovenia § 158 ods. 3 a 4 sa pri vykonávaní vyšetrovacích úkonov použijú obdobne.

(2) Vyšetrovateľ postupuje pri vyšetrovaní z vlastnej iniciatívy tak, aby boli čo najrýchlejšie v potrebnom rozsahu objasnené všetky skutočnosti dôležité na posúdenie prípadu vrátane osoby páchateľa a následkov trestného činu (§ 89 ods.1).

(3) Dôkazy obstaráva vyšetrovateľ bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo v neprospech obvineného. Obhajoba obvineného a ním navrhované dôkazy, ak nie sú celkom bezvýznamné, musia sa preskúmať a overiť. Obvinený nesmie byť nijakým spôsobom k výpovedi alebo k priznaniu donucovaný.

(4) Okrem prípadov, v ktorých je podľa tohto zákona potrebný súhlas prokurátora, robí vyšetrovateľ všetky rozhodnutia o postupe pri vyšetrovaní a o vykonaní vyšetrovacích úkonov samostatne a je plne zodpovedný za ich zákonné a včasné vykonanie. Ak vyšetrovateľ nesúhlasí s pokynmi prokurátora na vznesenie obvinenia, na kvalifikáciu trestného činu a na rozsah obvinenia alebo s pokynmi na spôsob vybavenia veci v prípravnom konaní, je oprávnený oznámiť mu písomné námietky; ak prokurátor týmto námietkam nevyhovie, predloží vec nadriadenému prokurátorovi, ktorý pokyny podriadeného prokurátora zruší alebo vec prikáže inému vyšetrovateľovi. Vo všetkých ostatných prípadoch sú pokyny prokurátora pre vyšetrovateľa záväzné.“.

119. V § 165 ods. 2 sa slová „okrem ak by išlo o neodkladný úkon“ nahrádzajú slovami „okrem prípadu, keď vykonanie úkonu nemožno odložiť a vyrozumenie obhajcu nemožno zabezpečiť.“.

120. § 166 vrátane nadpisu znie:

„§ 166
Skončenie vyšetrovania

(1) Ak vyšetrovateľ uzná vyšetrovanie za skončené a jeho výsledky za postačujúce na podanie obžaloby, umožní obvinenému a obhajcovi, poškodenému alebo jeho splnomocnencovi v primeranej lehote preštudovať spisy a podať návrhy na doplnenie vyšetrovania. Na túto možnosť upozorní obvineného a jeho obhajcu najmenej tri dni vopred. Uvedenú lehotu možno so súhlasom obvineného a obhajcu skrátiť. Ak vyšetrovateľ nepovažuje navrhované doplnenie za potrebné, odmietne ho. O týchto úkonoch urobí vyšetrovateľ záznam v spise a o odmietnutí návrhu na doplnenie vyšetrovania vyrozumie obvineného alebo obhajcu a poškodeného.

(2) Ak obvinený, obhajca alebo poškodený nevyužijú možnosť preštudovať spisy napriek tomu, že na ňu boli riadne upozornení, vykoná o tom vyšetrovateľ záznam do spisu a ďalej postupuje tak, akoby k takému úkonu bolo došlo.

(3) Po skončení vyšetrovania predloží vyšetrovateľ prokurátorovi spis s návrhom na podanie obžaloby so zoznamom navrhovaných dôkazov a s odôvodnením, prečo nevyhovel ďalším návrhom na vykonanie dôkazov, alebo vykoná niektoré z rozhodnutí podľa § 171 až 173.“.

121. Tretí oddiel desiatej hlavy druhej časti (§ 168 až 170) sa vypúšťa.

122. V § 171 ods. 1 sa vypúšťajú slová „a vo vyhľadávaní prokurátor“.

123. V § 172 ods. 1 a 2 sa vypúšťajú slová „a vo vyhľadávaní prokurátor“.

124. V § 172 ods. 3 znie:

„(3) Uznesenie o zastavení trestného stíhania treba doručiť obvinenému a poškodenému. Uznesenie vyšetrovateľa treba doručiť prokurátorovi, a to do 48 hodín. Proti uzneseniu podľa odsekov 1 a 2 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.“.

125. § 172 sa dopĺňa odsekom 4, ktorý znie:

„(4) V trestnom stíhaní, ktoré bolo zastavené z niektorého dôvodu uvedeného v odseku 2, sa pokračuje, ak obvinený vyhlási do troch dní odvtedy, keď mu bolo oznámené uznesenie o zastavení trestného stíhania, že na prejednaní veci trvá. O tom treba obvineného po-učiť.“.

126. V § 173 ods. 1 znie:

„(1) Vyšetrovateľ preruší trestné stíhanie,

a) ak nemožno pre neprítomnosť obvineného alebo poškodeného vec náležite objasniť,

b) ak nemožno obvineného pre ťažkú chorobu postaviť pred súd,

c) ak obvinený pre duševnú chorobu, ktorá nastala až po spáchaní činu, nie je schopný chápať zmysel trestného stíhania, alebo

d) ak je obvinený vydaný do cudziny alebo vyhostený.“.

127. V § 173 ods. 3 znie:

„(3) Uznesenie o prerušení trestného stíhania treba doručiť poškodenému. Uznesenie vyšetrovateľa treba doručiť prokurátorovi, a to do 48 hodín.“.

128. V § 174 ods. 2 znie:

„(2) Pri výkone tohto dozoru je prokurátor oprávnený

a) dávať záväzné pokyny na vyšetrovanie trestných činov,

b) vyžadovať od vyšetrovateľa alebo od policajného orgánu spisy, dokumenty, materiály a správy o spáchaných trestných činoch za účelom previerky, či vyšetrovateľ včas začína trestné stíhanie a riadne v ňom postupuje,

c) zúčastniť sa na vykonávaní úkonov vyšetrovateľa alebo policajného orgánu, osobne vykonať jednotlivý úkon alebo aj celé vyšetrovanie a vydať rozhodnutie v ktorejkoľvek veci; pritom postupuje podľa ustanovení platných podľa tohto zákona pre vyšet-rovateľa a proti jeho rozhodnutiu je prípustná sťažnosť ako proti rozhodnutiu vyšetrovateľa,

d) vracať vec vyšetrovateľovi so svojimi pokynmi na doplnenie,

e) zrušovať nezákonné alebo neopodstatnené rozhodnutia a opatrenia vyšetrovateľa a policajného orgánu, ktoré môže nahrádzať vlastnými rozhodnutiami a opatreniami; pri uznesení o zastavení a prerušení trestného stíhania alebo o postúpení veci môže tak urobiť do pätnástich dní od doručenia uznesenia; ak rozhodnutie vyšetrovateľa a policajného orgánu nahradil vlastným rozhodnutím inak než na podklade sťažnosti oprávnenej osoby proti uzneseniu vyšetrovateľa alebo policajného orgánu, proti jeho rozhodnutiu je prípustná sťažnosť v rovnakom rozsahu ako proti rozhodnutiu vyšetrovateľa alebo policajného orgánu,

f) odňať ktorúkoľvek vec určitému vyšetrovateľovi a urobiť opatrenie, aby vec bola prikázaná inému vyšetrovateľovi.“.

129. V § 175 ods. 1 písm. a) sa vypúšťajú slová „a vo vyhľadávaní postúpiť vec a zastaviť trestné stíhanie“.

130. V § 175 sa odsek 2 vypúšťa a zrušuje sa číslovanie odsekov.

131. V § 176 ods. 1 sa vypúšťajú slová „alebo vyhľadávania“.

132. V § 176 ods. 2 v prvej vete sa slová „obvinenie vznieslo (§ 163) alebo oznámilo (§ 169)“ nahrádzajú slovami „obvinenie vznieslo (§ 160)“ a v druhej vete sa vypúšťajú slová „alebo vyhľadávací orgán“ a slová „či vyhľadávanie“.

133. § 184 sa vypúšťa.

134. V § 186 písm. c) sa na konci pripájajú slová „alebo okolnosti odôvodňujúce podmienečné zastavenie trestného stíhania podľa § 307“.

135. V § 186 písm. f) znie:

„f) že vec nie je v potrebnom rozsahu objasnená z hľadísk, ktoré súd potrebuje pre svoje rozhodnutie.“.

136. V § 187 ods. 1 sa na konci pripája táto veta: „Ak to považuje predseda senátu pre rozhodnutie súdu za potrebné, nariadi o predbežnom prejednaní obžaloby verejné zasadnutie.“.

137. V § 187 ods. 3 znie:

„(3) Súd na základe spisu preskúma opodstatnenosť obžaloby, úplnosť a zákonnosť dôkazného materiálu.“.

138. V § 188 ods. 1 písm. e) a f) znejú:

„e) vráti vec prokurátorovi na došetrenie, ak je to potrebné na odstránenie závažných chýb prípravného konania alebo na objasnenie závažných skutočností pre rozhodnutie,

f) trestné stíhanie podmienečne zastaví podľa § 307 alebo“.

139. V § 188 sa odsek 1 dopĺňa písmenom g), ktoré znie:

„g) postúpi vec samosudcovi, ak je podľa § 314a ods.1 príslušný vykonávať o nej konanie; samosudca je týmto rozhodnutím viazaný.“.

140. V § 188 ods. 3 sa slová „až e)“ nahrádzajú slovami „až f)“.

141. V § 190 ods. 1 sa čiarka za slovom „objasniť“ nahrádza bodkou a slová „najmä z hľadiska možnej novej obhajoby.“ sa vypúšťajú.

142. V § 200 ods. 1 znie:

„(1) Verejnosť na hlavnom pojednávaní môže byť vylúčená, len ak by verejné prejednávanie veci ohrozilo tajomstvo chránené osobitným zákonom, nerušený priebeh konania alebo mravnosť alebo bezpečnosť alebo iný dôležitý záujem svedkov. Verejnosť musí byť vylúčená počas výsluchu agenta (§ 88b ods. 10); v ta-kom prípade sa nepoužije ustanovenie § 201 ods. 2. Verejnosť možno vylúčiť aj len na časť hlavného pojednávania.“.

143. V § 201 ods. 2 v poslednej vete sa slová „štátneho, hospodárskeho alebo služobného tajomstva,“ nahrádzajú slovami „tajomstva chráneného osobitným zákonom, prípadne bezpečnosti alebo iného dôležitého záujmu svedkov,“.

144. V § 202 ods. 2 písm. b) sa slová „boli dodržané ustanovenia o vznesení (§ 163) alebo oznámení obvinenia (§ 169) a o oboznámení obvineného s výsledkami vyšetrovania (§ 166) alebo vyhľadávania (§ 169)“ nahrádzajú slovami „bolo dodržané ustanovenie o vznesení obvinenia (§ 160) a obvinený bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrovania (§ 166 ods. 1)“.

145. § 202 sa dopĺňa odsekom 4, ktorý znie:

„(4) Ustanovenie prvej vety odseku 3 sa nepoužije, ak obžalovaný požiada, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti.“.

146. V § 207 ods. 2 v prvej vete sa na konci pripájajú slová „a ak bol výsluch vykonaný po vznesení obvinenia spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam tohto zákona“.

147. § 209 znie:

„§ 209

Predseda senátu dbá na to, aby ešte nevyslúchnutý svedok nebol prítomný pri výsluchu obžalovaného a iných svedkov. Po výsluchu obvineného súd spra-vidla vypočuje poškodeného. Ak je obava, že svedok v prítomnosti obžalovaného nevypovie pravdu, prípadne ak ide o výsluch svedka, ktorému alebo jemu blízkej osobe z podaného svedectva hrozí ujma na zdraví, smrť alebo iné závažné nebezpečenstvo, alebo o svedka, ktorého totožnosť musí zostať zo závažných dôvodov utajená, predseda senátu urobí vhodné opa-trenia na zaistenie bezpečnosti alebo utajenie totožnosti svedka, prípadne vylúči obžalovaného, jeho dôveríkov a verejnosť po dobu výsluchu takého svedka z pojednávacej siene. Po návrate do pojednávacej siene musí byť obžalovaný oboznámený s obsahom výpovede svedka, môže sa o nej vyjadriť aj bez toho, aby sa so svedkom stretol, a môže mu prostredníctvom predsedu senátu klásť aj otázky.“.

148. § 211 znie:

„§ 211

(1) Namiesto výsluchu svedka na hlavnom pojednávaní možno čítať zápisnicu o jeho výpovedi, ak súd nepokladá osobný výsluch za potrebný a prokurátor aj obžalovaný s tým súhlasia.

(2) Zápisnica o výpovedi spoluobžalovaného alebo svedka sa prečíta aj vtedy, ak bol výsluch vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam tohto zákona a taká osoba

a) zomrela alebo sa stala nezvestnou, pre dlhodobý pobyt v cudzine alebo na neznámom mieste nedosiahnuteľnou, alebo ochorela chorobou, ktorá natrvalo alebo na dohľadný čas znemožňuje jej výsluch,

b) na hlavnom pojednávaní bez oprávnenia odoprela vypovedať alebo sa odchyľuje v podstatných bodoch od svojej skoršej výpovede.

(3) Zápisnicu o výpovedi svedka, ktorý na hlavnom pojednávaní využil svoje právo odoprieť výpoveď podľa § 100, možno prečítať len za predpokladu, že svedok bol pred výsluchom, ktorého sa zápisnica týka, o svojom práve odoprieť výpoveď riadne poučený a výslovne vyhlásil, že toto právo nevyužíva, ak bol výsluch vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam tohto zákona a obhajca mal možnosť sa na tom výsluchu zúčastniť.

(4) Namiesto výsluchu znalca možno čítať zápisnicu o jeho výpovedi alebo jeho písomný posudok, ak znalec bol pred podaním posudku poučený podľa § 106, nie sú pochybnosti o správnosti a úplnosti posudku a prokurátor i obžalovaný s tým súhlasia.“.

149. § 212 znie:

„§ 212

Zvukový alebo obrazový záznam sa ako dôkaz môže vykonať oboznámením s jeho písomným prepisom alebo v prípade potreby aj jeho predvedením na technickom zariadení. Súčasťou výkonu tohto dôkazu je aj správa o tom, akým spôsobom a kým bol záznam vyhotovený alebo získaný.“.

150. V § 213 ods. 1 znie:

„(1) Posudky, správy štátnych a iných orgánov a ďal-šie listiny, ktorými sa vykonáva dôkaz, sa na hlavnom pojednávaní prečítajú a umožní sa do nich nazrieť stranám, a ak je to potrebné, aj svedkom a znalcom.“.

151. V § 214 sa slovo „Obžalovaného“ nahrádza slovami „Obžalovaného a poškodeného“.

152. V § 215 sa za odsek 1 vkladá nový odsek 2, ktorý znie:

„(2) Prokurátor, obžalovaný a jeho obhajca, poškodený alebo jeho splnomocnenec môžu žiadať, aby sa im umožnilo vykonať výsluch svedka. Predseda senátu im vyhovie najmä vtedy, ak bol svedok predvolaný na ich návrh. V prípade zamietnutia ich žiadosti platí postup podľa § 203 ods. 3.“.

Doterajší odsek 2 sa označuje ako odsek 3.

153. V § 216 ods. 1 sa slová „bolo rozhodnuté“ nahrádzajú slovami „súd rozhodol“.

154. V § 219 ods. 2 v druhej vete sa vypúšťajú slová „ak od odročenia hlavného pojednávania uplynul dlhší čas“.

155. V § 220 sa odsek 3 vypúšťa. Doterajší odsek 4 sa označuje ako odsek 3.

156. § 227 znie:

„§ 227

Ak bolo trestné stíhanie zastavené v dôsledku udelenia milosti, amnestie, premlčania alebo niektorého z dôvodov uvedených v § 172 ods. 2 a v konaní sa pokračovalo len preto, že obžalovaný na prejednaní veci trvá (§ 11 ods. 2, § 172 ods. 4), súd, ak nezistí žiadny iný dôvod na oslobodenie obžalovaného, vysloví síce vinu, no trest neuloží.“.

157. V § 259 ods. 3 a 4 znejú:

„(3) Odvolací súd môže rozhodnúť sám rozsudkom vo veci, len ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený a prípadne doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

(4) Odvolací súd nemôže sám

a) uznať obžalovaného za vinného zo skutku, pre ktorý bol napadnutým rozsudkom oslobodený,

b) uznať obžalovaného za vinného z ťažšieho trestného činu, než z akého ho mohol v napadnutom rozsudku uznať za vinného súd prvého stupňa (§ 225 ods. 2).“.

158. V § 260 v poslednej vete sa za slová „§ 191“ vkladajú slová „a § 264 ods. 2“.

159. V § 263 ods. 6 znie:

„(6) Odvolací súd môže konanie doplniť dôkazmi nevyhnutnými na to, aby mohol o odvolaní rozhodnúť.“.

160. V § 264 ods. 2 sa slová „byť obžalovanému uložený v novom konaní prísnejší trest, než aký mu bol uložený zrušeným rozsudkom“ nahrádzajú slovami „v novom konaní dôjsť ku zmene rozhodnutia v jeho neprospech“.

161. V § 266 ods. 1 v druhej vete sa slová „vyhľadávacieho orgánu“ nahrádzajú slovami „policajného orgánu“.

162. V § 266 ods. 4 znie:

„(4) Sťažnosť pre porušenie zákona v neprospech obvineného proti právoplatnému rozhodnutiu súdu nemožno podať, ak sa súdne rozhodnutie stalo právoplatné v prvom stupni, alebo len z toho dôvodu, že súd postupoval v súlade s § 259 ods. 4, § 264 ods. 2, § 273 alebo § 289 písm. b).“.

163. V § 266 ods. 5 sa slová „vyhľadávacieho orgánu“ nahrádzajú slovami „policajného orgánu“.

164. V § 273 prvá veta znie:

„Ak najvyšší súd vyslovil, že zákon bol porušený v neprospech obvineného, nemôže v novom konaní dôjsť k zmene rozhodnutia v jeho neprospech.“.

165. § 274 znie:

„§ 274

(1) O sťažnosti pre porušenie zákona rozhoduje najvyšší súd na verejnom zasadnutí za účasti gene-rálneho prokurátora. Na neverejnom zasadnutí môže najvyšší súd rozhodnúť podľa § 268 ods. 1 a tiež o sťažnosti pre porušenie zákona, ak bol zákon porušený v neprospech obvineného a z obsahu sťažnosti pre porušenie zákona je zrejmé, že vytýkané nedostatky povedú k zrušeniu celého napadnutého rozhodnutia a k postupu podľa § 270 ods. 1.

(2) O sťažnosti pre porušenie zákona môže najvyšší súd rozhodnúť na neverejnom zasadnutí aj vtedy, ak bola podaná proti rozhodnutiu niektorého z orgánov prípravného konania.“.

166. V § 277 v poslednej vete sa vypúšťajú slová „a vyhľadávacie“.

167. V § 278 ods. 3 sa za slovom „prokurátora“ vypúšťa čiarka a slová „vyšetrovateľa alebo vyhľadávacieho orgánu“ sa nahrádzajú slovami „alebo vyšetrovateľa“.

168. V § 278 ods. 4 sa slová „vyhľadávací orgán“ nahrádzajú slovami „policajný orgán“.

169. V § 281 ods. 1 sa za slovom „prokurátora“ vypúšťa čiarka a slová „vyšetrovateľa alebo vyhľadávacieho orgánu“ sa nahrádzajú slovami „alebo vyšetrovateľa“.

170. V § 288 ods. 1 sa za slovom „prokurátora“ vypúšťa čiarka a slová „vyšetrovateľa alebo vyhľadávacieho orgánu“ sa nahrádzajú slovami „alebo vyšetrovateľa“.

171. Tretí oddiel v devätnástej hlave druhej časti vrátane nadpisu znie:

„Tretí oddiel
Podmienečné zastavenie trestného stíhania

§ 307

(1) V konaní o trestnom čine, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov, môže so súhlasom obvineného súd a v prípravnom konaní po skončení vyšetrovania prokurátor podmienečne zastaviť trestné stíhanie, ak

a) sa obvinený k trestnému činu priznal a

b) nahradil škodu, pokiaľ bola činom spôsobená, alebo s poškodeným o jej náhrade uzavrel dohodu, alebo urobil iné potrebné opatrenia na jej náhradu,

a vzhľadom na osobu páchateľa s prihliadnutím na jeho doterajší život a na okolnosti prípadu možno dôvodne takéto rozhodnutie považovať za dostačujúce.

(2) V rozhodnutí o podmienečnom zastavení trestného stíhania sa určí skúšobná doba na 6 mesiacov až 2 roky. Skúšobná doba sa začína právoplatnosťou tohto rozhodnutia o podmienečnom zastavení trestného stíhania.

(3) Obvinenému, ktorý uzavrel s poškodeným dohodu o spôsobe náhrady škody, sa v rozhodnutí o podmienečnom zastavení trestného stíhania uloží, aby škodu v priebehu skúšobnej doby uhradil.

(4) Obvinenému možno tiež uložiť, aby v skúšobnej dobe dodržiaval primerané obmedzenia smerujúce k tomu, aby viedol riadny život.

(5) Proti rozhodnutiu o podmienečnom zastavení trestného stíhania môžu obvinený a poškodený podať sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Ak o podmienečnom zastavení trestného stíhania rozhodne súd, má také právo aj prokurátor.

(6) Podmienečne zastaviť trestné stíhanie podľa odseku 1 nie je možné, ak takým činom bola spôsobená smrť.

§ 308

(1) Ak obvinený v priebehu skúšobnej doby viedol riadny život, splnil povinnosť nahradiť spôsobenú škodu a vyhovel aj ďalším uloženým obmedzeniam, rozhodne orgán, ktorý trestné stíhanie v prvom stupni podmienečne zastavil, že sa obvinený osvedčil. Inak rozhodne, a to prípadne aj počas skúšobnej doby, že sa v trestnom stíhaní pokračuje.

(2) Ak do jedného roka od uplynutia skúšobnej doby nebolo urobené rozhodnutie podľa odseku 1 bez zavinenia obvineného, má sa za to, že sa osvedčil.

(3) Právoplatnosťou rozhodnutia o tom, že sa obvinený osvedčil, alebo uplynutím lehoty uvedenej v odseku 2 nastávajú účinky zastavenia trestného stíhania [§ 11 ods. 1 písm. f)].

(4) Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 môžu obvinený a poškodený podať sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Ak také rozhodnutie urobí súd, má toto právo aj prokurátor.“.

172. V § 314a ods. 1 sa slová „dva roky“ nahrádzajú slovami „päť rokov“.

173. V § 314c ods. 1 písm. c) sa slovo „vyhľadávaním“ nahrádza slovami „v prípravnom konaní“.

174. V § 314d ods. 2 znie:

„(2) Ak sa po vyhlásení rozsudku prokurátor aj obvinený vzdali odvolania alebo vyhlásenie o tom, že sa vzdávajú odvolania, urobili v lehote do troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku, môže samosudca vyhotoviť zjednodušený písomný rozsudok, ktorý neobsahuje odôvodnenie.“.

175. Za § 314d sa vkladajú nové § 314e až 314g, ktoré vrátane nadpisu znejú:

„Trestný rozkaz

§ 314e

(1) Samosudca môže bez prejednania veci na hlavnom pojednávaní vydať trestný rozkaz, ak je skutkový stav spoľahlivo preukázaný zadováženými dôkazmi.

(2) Trestným rozkazom možno uložiť

a) trest odňatia slobody do jedného roka,

b) trest zákazu činnosti do päť rokov,

c) peňažný trest,

d) trest prepadnutia veci.

(3) Náhradný trest odňatia slobody za peňažný trest nesmie ani s uloženým trestom odňatia slobody presahovať jeden rok.

(4) Trestný rozkaz nemožno vydať

a) v konaní proti mladistvému, ak v čase jeho vydania mladistvý nedovŕšil osemnásty rok svojho veku,

b) v konaní proti osobe, ktorá je pozbavená spôsobilosti na právne úkony alebo ktorej spôsobilosť na právne úkony je obmedzená,

c) ak sa má rozhodnúť o ochrannom opatrení,

d) ak sa má uložiť súhrnný trest a predchádzajúci trest bol uložený rozsudkom.

(5) Trestný rozkaz má povahu odsudzujúceho rozsudku. Účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu obvinenému.

§ 314f

(1) Trestný rozkaz obsahuje

a) označenie súdu, ktorý trestný rozkaz vydal,

b) dátum a miesto vydania trestného rozkazu,

c) označenie obvineného (§ 120 ods. 2),

d) výrok o vine (§ 120 ods. 3), o uloženom treste (§ 122 ods. 1),

e) výrok o priznaní náhrady škody (§ 228 a § 229 ods. 1 a 2), ak sa nárok na jej náhradu riadne uplatnil (§ 43 ods. 2),

f) poučenie o práve podať odpor.

(2) Trestný rozkaz sa doručuje obvinenému, prokurátorovi a poškodenému, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody. Obvinenému sa doručuje do vlastných rúk (§ 63 ods. 1 a 3). Ak má obvinený obhajcu, doručí sa trestný rozkaz aj obhajcovi.

§ 314g

(1) Obvinený a osoby, ktoré sú oprávnené podať v jeho prospech odvolanie, ako aj prokurátor môžu podať proti trestnému rozkazu odpor. Odpor sa podáva na súde, ktorý trestný rozkaz vydal, a to do ôsmich dní od jeho doručenia. Osobám, ktoré môžu podať odvolanie v prospech obvineného s výnimkou prokurátora, sa lehota končí tým dňom ako obvinenému. Ak sa trestný rozkaz doručuje obvinenému a aj jeho obhajcovi, plynie lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané neskôr. Na navrátenie lehoty sa obdobne použije ustanovenie § 61.

(2) Proti výroku o náhrade škody, ktorým bola priznaná náhrada škody, môže poškodený podať odpor; ak poškodený odpor podal, trestný rozkaz sa ruší vo výroku o náhrade škody. Samosudca odkáže uznesením poškodeného na konanie o občianskoprávnych veciach.

(3) Ak proti trestnému rozkazu podala oprávnená osoba v lehote odpor, trestný rozkaz sa ruší a samosudca nariadi vo veci hlavné pojednávanie; pri prejednávaní veci na hlavnom pojednávaní nie je samosudca viazaný právnou kvalifikáciou ani

druhom a výmerom trestu obsiahnutými v trestnom rozkaze. Inak sa trestný rozkaz stane právoplatným a vykonateľným.

(4) Ak bol obvinený stíhaný pre trestný čin uvedený v § 163, môže poškodený vziať súhlas s trestným stíhaním späť až do doby, kým sa trestný rozkaz nedoručí niektorej z osôb uvedených v odseku 1. Späťvzatím súhlasu sa trestný rozkaz ruší a samosudca trestné stíhanie zastaví.

(5) Ak bol vydaný trestný rozkaz, môže prokurátor vziať späť obžalobu do doby, kým sa trestný rozkaz nedoručí niektorej z osôb uvedených v odseku 1. Späťvzatím obžaloby sa trestný rozkaz ruší a vec sa vracia do prípravného konania.“.

176. V § 321 ods. 3 sa na konci pripája táto veta:

„Ak je miesto pobytu odsúdeného známe, možno na jeho dodanie do výkonu trestu použiť ustanovenie § 83c ods. 2.“.

177. V § 328 ods. 1 znie:

„(1) Predseda senátu odloží alebo preruší výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho šesť mesiacov, ktorý sa vykonáva alebo sa má vykonávať v nápravnovýchovnom ústave, ak je odsúdený povolaný na výkon vojenskej základnej služby.“.

178. V § 331 sa za odsek 2 vkladá nový odsek 3, ktorý znie:

„(3) Ak podmienečné prepustenie navrhne riaditeľ nápravnovýchovného ústavu alebo náčelník vojenského nápravného útvaru, v ktorom odsúdený vykonáva trest, alebo sa k takému návrhu pripojí, môže rozhodnutie o tom, že odsúdený sa podmienečne prepúšťa, urobiť so súhlasom prokurátora aj predseda senátu.“.
Doterajší odsek 3 sa označuje ako odsek 4.

179. V § 333 ods. 2 sa na konci bodka nahrádza bodkočiarkou a pripájajú sa slová „to neplatí, ak súd postupuje podľa § 331 ods. 3.“.

180. V § 333 ods. 3 znie:

„(3) Proti rozhodnutiu podľa § 331 ods. 3 je prípustná sťažnosť proti výroku o stanovení dĺžky skúšobnej doby. Proti ostatným rozhodnutiam podľa § 331 a 332 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.“.

181. V § 361 ods. 1 v prvej vete sa slová „vyhľadávací orgán“ nahrádzajú slovami „policajný orgán“.

182. V § 364 ods. 1, 2 a 3 znejú:

„(1) O zahladení odsúdenia rozhoduje predseda senátu okresného súdu, v ktorého obvode odsúdený v čase podania návrhu má alebo naposledy mal bydlisko, a to aj vtedy, ak ide o odsúdenie vojenským súdom.

(2) Ak je však odsúdený príslušníkom ozbrojených síl, rozhoduje o zahladení odsúdenia predseda senátu vojenského obvodového súdu, v ktorého obvode odsúdený v čase podania návrhu konal službu, a to aj vtedy, ak nejde o odsúdenie vojenským súdom.

(3) O zahladení odsúdenia mladistvého rozhodne predseda senátu súdu, ktorý rozhodoval vo veci v prvom stupni.“.

183. § 379 sa dopĺňa odsekom 4, ktorý vrátane poznámky pod čiarou k odkazu [12]) znie:

„(4) Ak je osoba, o ktorej vydanie ide, vzatá do predbežnej väzby podľa § 380b alebo do vydávacej väzby podľa § 381, na styk s obhajcom a advokátom a na korešpondenciu vo väzbe sa primerane použijú predpisy o výkone väzby.[12])

12) § 8 a 9 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 156/1993 Z. z. o výkone väzby.“.

184. Za § 383c sa vkladajú nové § 383d a 383e, ktoré vrátane nadpisov znejú:

„§ 383d
Prevzatie osoby z cudziny za účelom vykonania procesného úkonu na území Slovenskej republiky a jej vrátenie

(1) Ak je na účely trestného stíhania na území Slovenskej republiky alebo na účely konfrontácie potrebná účasť osoby ako svedka a táto osoba je v cudzine vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, rozhodne v prípravnom konaní sudca na návrh prokurátora a v konaní pred súdom predseda senátu, že táto osoba bude počas dočasného odovzdania na území Slovenskej republiky vo väzbe, a Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky požiada o ďalšie opatrenia.

(2) V rozhodnutí podľa odseku 1 sudca a v konaní pred súdom predseda senátu uvedie, že väzba sa začína dňom prevzatia takej osoby.

(3) Osobu, ktorú cudzí štát dočasne odovzdal, prevezmú orgány Zboru väzenskej a justičnej stráže, ktoré o prevzatí bez odkladu informujú orgán, ktorý vydal rozhodnutie o väzbe.

(4) Po vykonaní potrebných procesných úkonov, najneskôr však v lehote určenej cudzím štátom, treba takú osobu vrátiť.

(5) Vrátenie osoby cudziemu štátu po rozhodnutí o prepustení z väzby nariadenej podľa odseku 1 zariadi Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

§ 383e
Odovzdanie obvineného cudzinca alebo obvinenej osoby bez štátnej príslušnosti na vykonanie procesných úkonov do cudziny

(1) Na žiadosť cudzieho štátu možno obvineného cudzinca alebo obvinenú osobu bez štátnej príslušnosti nachádzajúcich sa vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody dočasne odovzdať na územie cudzieho štátu za účelom vykonania svedeckej výpovede alebo konfrontácie.

(2) Takú osobu možno dočasne odovzdať len pri splnení nasledujúcich podmienok:

a) osoba uvedená v odseku 1 bude s tým súhlasiť,

b) jej neprítomnosťou sa nezmení účel väzby alebo výkonu trestu vykonávaného na území Slovenskej republiky,

c) dočasné odovzdanie neprimerane nepredĺži trvanie väzby, ktorá sa vykonáva na území Slovenskej republiky,

d) dočasné odovzdanie nepredĺži výkon trestu odňatia slobody vykonávaného na území Slovenskej republiky.

(3) O povolení dočasného odovzdania osoby uvedenej v odseku 1 rozhoduje v prípravnom konaní Generálna prokuratúra Slovenskej republiky a v konaní pred súdom Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky po splnení podmienok uvedených v odsekoch 1 a 2. Odovzdanie osoby orgánom cudzieho štátu zariadi Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

(4) Orgán, ktorý rozhodol o dočasnom odovzdaní osoby uvedenej v odseku 1, zároveň určí primeranú lehotu, v ktorej musí byť dočasne odovzdaná osoba vrátená na územie Slovenskej republiky. Táto lehota nesmie byť dlhšia ako 30 dní.

(5) Odovzdaná osoba musí zostať na území cudzieho štátu vo väzbe, čo orgán, ktorý rozhodol podľa odseku 3, musí uviesť vo svojom rozhodnutí. To isté platí, ak je taká osoba eskortovaná cez územie tretieho štátu.

(6) Doba strávená vo väzbe v cudzine sa nezapočítava do výšky lehôt podľa § 71 ods. 1 a 2. Rozhodnutie o tom urobí súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca (§ 71 ods. 7). Doba strávená vo väzbe v cudzine sa však započíta do dĺžky výkonu trestu vykonávaného v Slovenskej republike. Rozhodnutie o tom urobí súd, ktorý nariadil výkon trestu.“.

185. V § 389 ods. 1 a 2 znejú:

„(1) Rozhodnutie o tom, že sa nevykoná trest uložený za čin, ktorý v dôsledku zmeny Trestného zákona už nie je trestným činom, urobí súd, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

(2) Rozhodnutie o tom, že sa pomerne skráti úhrnný alebo súhrnný trest uložený za čin, ktorý v dôsledku zmeny Trestného zákona už nie je trestným činom, a za iný zbiehajúci sa trestný čin, urobí na verejnom zasadnutí súd, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.“.

186. V § 391a sa odsek 1 vypúšťa. Doterajšie odseky 2 a 3 sa označujú ako odseky 1 a 2.

187. § 391b znie:

„§ 391b

Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky sa splnomocňuje, aby po dohode s Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky a s Ministerstvom financií Slovenskej republiky upravilo všeobecne záväzným právnym predpisom postup príslušných orgánov pri zabezpečovaní a správe zaisteného majetku.“.

Čl. II

Prechodné a záverečné ustanovenia

1. Na konanie, ktoré ku dňu účinnosti tohto zákona vykonával vyhľadávací orgán, je príslušný vyšetrovateľ; nemusí opakovať úkony vyhľadávacieho orgánu, ak boli vykonané spôsobom stanoveným doterajšími predpismi.
2. Ak zákon v ustanoveniach o mimoriadnych opravných prostriedkoch v trestnom konaní hovorí o vyše-trovateľovi a o rozhodnutí vyšetrovateľa, rozumie sa tým aj vyhľadávací orgán a rozhodnutie vyhľadávacieho orgánu podľa doterajších predpisov.
3. Vo veciach, v ktorých bola podaná obžaloba súdu príslušnému podľa doterajšieho ustanovenia § 17, sa konanie dokončí podľa doterajších predpisov.
4. Rozhodnutia súdov bývalej Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, ak mali sídlo na území Českej republiky, sú vykonateľné za rovnakých podmienok ako rozhodnutia súdov Slovenskej republiky.

Čl. III

Predseda Národnej rady Slovenskej republiky sa splnomocňuje, aby v Zbierke zákonov Slovenskej republiky vyhlásil úplné znenie zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok), ako vyplýva z neskorších predpisov.

Čl. IV

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. októbrom l994.

Michal Kováč v. r.

Ivan Gašparovič v. r.

Jozef Moravčík v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.